

I kdyby tedy slušelo připustiti, že tento předpis cit. nař. má podklad zákonný, jehož podle ústavy je zapotřebí, není předpisem tímto stanovena recepce všeob. stud. řádu z roku 1850 pro universitu Bratislavskou, ježto výnos z r. 1850 není součástí uvedených zákonů č. 68/1893 a 290/1919 a nemá ani povahy »nařízení a instrukce, oba tyto zákony provádějící«, kdyžž zákony ty vydány byly teprve po dotčeném výnosu a mohly tedy býti »provedeny« jenom nařízeními a instrukcemi p o nich vydanými (srovnej zejména min. nař. z 24. prosince 1893 č. 204 ř. z., min. výnos z 23. září 1896 č. 183 ř. z. a vl. nař. z 18. září 1919 č. 510 Sb.).

Z uvedeného se podává, že v době vydání nař. rozhodnutí výnos býv. rak. min. vyuč. z 1. října 1850 č. 370 ř. z. nebyl normou platnou pro právn. fakultu university bratislavské.

Je ovšem pravda, že vl. nařízením ze 17. února 1927 č. 8 Sb., § 1, odst. 2. byla platnost nařízení toho vztažena též na universitu Komenského a to podle § 2 s účinností zpětnou na dobu před vydáním nař. rozhodnutí; poněvadž však nss vykonává jen správní justici a posteriori, povolán jsa jen zkoumati, zdali nař. rozhodnutí neb opatření v době, kdy bylo vydáno, st-le nezákonně v jeho právech zkrátilo, může býti pro zkoumání zákonitosti nař. aktu správního rozhodným jen právní a skutkový stav, který tu byl v době, kdy akt tento byl vydán. Nss neměl proto příčiny zkoumati (§ 102 úst. list.), zdali nařízení posléze dotčené bylo vydáno »ku provedení určitého zákona a v jeho mezích« (§ 56 úst. list.).

Opřel-li tudíž žal. prof. sbor svoje zamítavé vyřízení žádosti st-logy, resp. žádosti jeho syna toliko o cit. výnos, dovolal se normy v době vydání nař. rozhodnutí neplatné, která nemohla založiti jeho kompetenci; proto bylo nař. usnesení zrušiti podle § 7 zák. o ss., aniž se nss mohl zabývatí meritem věci, zejména otázkou, zda výnosy min. škol. v úvodě citované (č. 29 a 91 Věstníku z roku 1924) zakládají pro absolventa obch. akademie s doplňovací zkouškou v nich zmíněnou právní nárok na přijetí za řádného posluchače fakulty právnické.

Bude tedy věcí žal. prof. sboru, aby o žádosti st-le, resp. syna jeho ve smyslu § 7 zák. o ss znovu rozhodl podle normy pro právn. fakultu university Komenského platné.

Č. 6406.

Zajištění bytů. — Učitelstvo. Podle § 2 zák. č. 296/24 lze zajištění bytů podle § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. 87/23 vysloviti též ve prospěch učitelů veř. škol národních a to i v příčině bytů, které v den 19. srpna 1922 byly obývány učitelem takovýchto škol.

(Nález ze dne 16. března 1927 č. 5390.)

V ě c: Spolek B . . . v B. proti zemské správě politické v Praze o zajištění bytu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem z 10. května 1926 zajistila osp v B. na základě § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 v domě stěžujícího si spolku v B. byt obývaný dosud kapitánem Karlem Ch. a uprázdnivší se služ. jeho přeložením do obce jiné pro nadporučíka Jana D.

Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp v Praze odvolání, ježto zákonné předpoklady pro zajištění bytu jsou dány. K námitce st-lově, že byt nebyl 19. srpna 1922 obýván státním zaměstnancem, nýbrž učitelem, a že se tudíž ustanovení § 13 na něj nevztahuje, podotknuto, že není důvodná, ježto platnost ustanovení § 13 rozšířena byla zákonem č. 296/24 také na učitelstvo veřejných škol obecných a občanských.

Stížnost na toto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou.

Nesporno jest, že zajišťovací rozhodnutí z 10. května 1926 bylo vydáno již za platnosti zák. z 19. prosince 1924 č. 296 Sb. § 2 zák. toho stanoví, že ustanovení § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 o stát. zaměstnancích platí obdobně i o učitelstvu veř. škol ob. a obč. Tento doslov zákona nepřipouští jiného výkladu, než že od působnosti zák. č. 296/24 lze s jedné strany vysloviti zajištění bytů i ve prospěch učitelů veř. škol ob. a obč., že však s druhé strany od doby té podléhají zajištění i ony byty, které v rozhodný den 19. srpna 1922 byly obývány učiteli zmíněných škol. To plyne i z celé tendence uvedeného zákona, který sleduje účel, aby byty, obývané určitou kategorií veř. zaměstnanců, v zák. č. 225/22, 87/23 a 296/24 uvedených byly zachovány pro ubytování zaměstnanců těch, aby se tím podporoval nepřímo onen veř. zájem, jež má stát na tom, aby uspokojením bytové potřeby veř. zaměstnance, jednotlivce, bylo zaručeno nerušené a úspěšné fungování státní správy v její celistvosti. Když zákon rozšířil okruh osob, jimž poskytl výhodu tím, že se jim mohou nyní opatřiti byty zajištěním, musil rozšířiti i počet bytů, na něž nyní může státní správa sáhnouti, aby uspokojila bytovou potřebu rozšířeného okruhu osob těch.

Č. 6407.

Řízení před nss-em: I. Tím, že úřad nař. rozhodnutí odvolá s výhradou vydání nového rozhodnutí, není dán předpoklad pro zastavení řízení před nss-em podle § 44 zák. o zs.

V ý v o z n í p o p l a t k y: II. K praxi předepisování vývozních poplatků podle zák. č. 418/20. — III. Vybírání poplatků vývozních je s hlediska § 111 úst. listiny kryto zákonem č. 418/20. — IV. Podmínkou vybírání těchto poplatků je slyšení komise pro zahran. obchod.

(Nález ze dne 17. března 1927 č. 4556/26).

V ě c: Firma »Szolyva« v Praze (adv. Dr. Pavel Steindler z Prahy) proti ministerstvu obchodu stran poplatků za vývozní povolení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. platebním rozkazem předepsán byl st-lce na základě § 3 odst. 1 zák. z 24. června 1920 č. 418 Sb. a § 12, odst. 1 vl. nař. ze 13. července 1920 č. 442 Sb. dodatečně poplatek za udělená povolení k vývozu dříví č. — — — úhrnnou částkou 1,066.176 K 06 h. Tuto částku vypočetl úřad tak, že vyšetřil »docílenou cenu vývozní«, odečetl od ní limitovanou cenu domácí a z rozdílu těchto cen vyměřil 75 % jako poplatek; z rozdílu cen — — — 50% jako poplatek.

Současně bylo dalším výnosem z téhož dne st-lce sděleno, že ve